

NVAGT concept notulen ALV 1/10/2021

Plaats: Het Turfschip in Etten- Leur

Aanwezig:

27 mensen live, inclusief interim bestuur

28 mensen per zoom.

Namen van de aanwezigen:

Nagy Badir, Banny Bakker, Marten Bos, Els Boumans, Petra Bouwman, Robert de Vos, Paul Derkinderen, Jan Doldersum, Manja Eijzenbach, Hilde Eilers, Guus Klaren, Ernst Knijff, Mieke Koerts, Lief Konings, Antje Lehmann, Frans Meulmeester, Kristel Roosbeek, Paul van Beuzekom, Marga van Blanken, Jeroen van Staveren, Heidi Wille, Joppie Bakker, Els Raskin, Sanne Zoilé, Miriam van Dieren, Frans van Griensven, Sjanneke Meijer, Anneke de Vries, Josephine Bots, Ria Bouma, Desirée Broeders, Carmen De Laere, Roelianne Dijkstra, Anneke Duinker, Inis Gallant, Nawal Haddar, Sheila Hulsthoff, Carolien Jongbloed, Marie-Yvonne Klostermann, Riane Malfait, Margreet Oosting, San Vanderputten, Sonja Callemijn, Arthur Stolzenbach, Michiel van den Heuvel, Mia Van der Veken, Miek van Dongen, Annita Van Gucht, Thomas Verjans, Ceciel van Sante, Jack van Liesdonk, Eva Verstoep, Nora van Wetten, Geert Vanherzeele, Rob de Kruijf, Tons van de Velden, Carla van Kerkhof

Afwezig met kennisgeving: Maja van Zelst, Lut Storms, Barbara Hollander

Aanwezige interim bestuursleden:

Els Raskin, Frans Meulmeester, Miriam van Dieren. Sanne Zoilé en Joppie Bakker maakten de notulen.

Deel 1. VOORMIDDAG

- Congres 2024: Carla Van Kerkhoven heeft zich al aangemeld
- Reacties na presentatie van het voorstel van het interim bestuur door Els en Frans.
  - o Marten: is er nagedacht over hoe er beslissingen genomen worden in de kamers
    - Antwoord: besluitvorming binnen de kamer, tenzij deze de kamer overstijgt. Dan wordt het bestuur betrokken. Stel dat beroepskamer Vlaanderen iets anders wilt, dan is het aan hen.
    - Maar wie zorgt ervoor dat er een beslissing wordt genomen? → coördinatoren inzetten?
  - o Guus: de ALV zoals we ze nu kennen, gaat dan dus verdwijnen?
    - Antwoord: niet per definitie, het blijft een gezamenlijke vereniging.
    - Specifieker: als het gaat over regelgeving, besluitvorming in NL: is dit besluit dan rechtsgeldig of moeten de leden van de kamer dan ook mee bekrachtigen?
      - Momenteel geen antwoord: hebben we samen uit te zoeken. Mogelijks komt er een vorm van mandaat, maar moet dit nog worden bekrachtigd
  - o Ernst: hoe blijven we verenigd naast alle opsplitsingen?
    - Antwoord: we denken dat juist het gemeenschappelijke in de netwerkkamer zit. Daar wordt iedereen sowieso lid van. Daarbovenop wordt iemand wel of

niet lid van de beroepsvereniging. Het verschil zit in het praktische, het gezamenlijke zit in de “goesting”.

- Moet er vanuit het basisnetwerk nog controle zijn over wat er in de kamers gebeurt omdat dit niet volgens het gestaltgedachtegoed zou zijn?
- Dan moet er aan de bel kunnen worden getrokken. Antwoord: moeilijk punt om degenen die zich niet met regelgeving willen bezighouden, wél inspraak te geven.
- Heeft grote bezorgdheid over mate van splitsing: gaat dit niet zorgen voor nog verder uiteen vallen?
- Antje: metafoor: vereniging van eigenaren met zijn allen waarin iedereen ook voor de grond en het dak verantwoordelijk is.
- Paul der Kinderen: Bureau Mos dient dan voor iedereen? VBEGP mag dan verdwijnen? We hebben heel veel bestuursleden nodig in dit construct, niet? Terwijl hier net een groot gebrek aan is. Als alles op deze manier moet worden georganiseerd worden alle leden bestuurslid?
  - Els: de Vlaamse kamer heeft al een naam: VBEGP. De certificering en co is er al. Paul: Het praktische wordt dan overgenomen door bureau Mos? → ja, is op zich wel de bedoeling, maar dient zeker nog verder bekeken te worden, naar wat haalbaar is.

Na uitwisseling in groepjes:

- Hoe was het om samen te zitten in de kamers/ermee bezig te zijn?
  - Carla: verwarrend, ik dacht “we gaan in de kamer staan en iedereen was al weg oor ik zover was”. Het huis was leeg.
  - Guus: een verfrissende uitwisseling
  - Maarten: fijn om terug een beetje energie te voelen
  - Banny: ik heb de warme kant opgezocht.
  - Sjanneke: ik voelde eerst precies geen thuis te gaan vinden, het is geëindigd met me thuis te voelen.
  - Eva: thuis voelen, uitkijkend naar groepje deze middag.
  - Anneke: leuke uitwisseling, leuk om nieuwe mensen te leren kennen. Verhelderend om nieuwe vragen te horen bij elkaar. Heel zinvol en leuk.
  - Rob: leuk om Vlamingen en Nederlanders bij elkaar te zien. Herkenning,
  - Rianne: lang geleden dat we o.b.v. zoiets concreet creatief konden denken. Fijn, dat gaf energie.
  - Sanne: Ik kan er deze middag niet bij zijn, maar ik wil alvast graag mijn “ja” geven op alles wat deze middag nog wordt besproken.

Deel 2 . NAMIDDAG

We komen terug in de plenaire groep. Sommige aanwezigen zeggen dat ze liever langer in de kamers hadden willen blijven. Daarom stellen we voor om opnieuw plaats te nemen in het huis, in stilte. Om even te ervaren hoe het is om deze plek in te nemen en vanuit deze plek het geheel te zien.

Paul van Beuzekom: Ik voel m’n collega’s in m’n rug, en ik kijk van daaruit naar de nood in de wereld.

Els: Ik keek vanuit mijn vak in de ogen van de ethische commissie, heel fijn. Ik zag jou staan, alleen in het bestuur en wilde heel graag naar jou komen.

Jeroen: Ik zag de Vlaamse kamer een beetje verloren zijn.

Banny: ik voelde me heel erg verloren, nergens bij horen. Ik wil heel graag bij de Vlamingen, mensen met hun rug naar me toe etc. Ik vond het een rotplek. Ik stond op dezelfde plek als voorheen, ik vind dat we teveel naar onszelf kijken. Het veld moet veel breder.

Daarna praat Frans praat de nieuw aangekomen aanwezigen bij over wat er vanochtend voor de lunch werd besproken.

Nu gaan we meer inhoudelijk kijken: wat is er vanuit de groepen naar voren gebracht. We willen heel helder zijn: dit concept is ons voorstel. Er is een zeker commitment om ook mee zorg te dragen voor de implementatie. Indien er niet voor wordt gestemd: dan kan er een ander voorstel komen vanuit de groep. Prima als het niet aanspreekt, maar dan zal een andere club het moeten overnemen.

Uiteraard is dit vooral een aanzet: we zoeken absoluut naar feedback, amendementen. Als de basis niet is waarin jullie je kunnen vinden, dan moet er een andere club met een ander voorstel komen. We hopen dat we elkaar hierin kunnen vinden, we hebben wél een positieve intentie.

Wat zouden jullie ons als geheel willen teruggeven?

FB van Ernst: *is helaas verloren gegaan in de diverse aantekeningen. JB*

FB Gerard: deze ochtend zat ie bij de RBCZ. Ik reageer even op Ernst: ik voel mij wél schuldig naar de Vlaamse collega's voor de kosten die wij extra maken als NL'ers.

Carla: ik vind differentiatie wél veroorloofd. Ik werk als gestaltprofessional maar niet als therapeut. Degenen die als therapeut werken hebben veel meer nodig dan ik.

Banny: Het ging op reactie van wat Gerard zei. Voor de visitatie zelf moet betaald worden, dus draagt niet echt bij aan de financiële last van de leden.

Eva: gaat een stuk mee in wat Ernst zegt.

Guus: de metafoor van het huis is wat mij betreft een mooie metafoor. Mijn waardering voor het bestuur wat betreft dit.

De differentiatie is passend voor de verschillen die er zijn, maar brengt ook het risico van isolement met zich mee. Als ik kijk naar de positie van de KEV, waar ikzelf nog een oud beeld van heb, zou ik het een heel slecht iets vinden als dit in de geslotenheid van zo'n kamer plaatsvindt. Ethiek is de basis van ons vak. Ethische kamer zou een platform moeten zijn waarin leden kunnen discussiëren over ethische vraagstukken. Maar die zou zich ook kunnen bezig houden met hoe bv. de Nederlandse kamer werkt. Is dit nog wel te rijmen met onze ethische grondvraag?

Ethiek: we spreken dan meestal over de therapeutische relatie, maar we betrekken de context hier veel te weinig bij. De regelgeving vanuit zorgverzekeraars etc. levert ethische dilemma's op. We moeten ook een krachtig weerwoord bieden naar ziekteverzekeraars en overheden.

Marten: Ik stond net half buiten het huis, zo voel ik me ook heel vaak. Ik vind de kamer van VL en NL veel te groot. VL en NL vind ik veel te groot, ik haak af omdat ik warmte mis wanneer het gaat over regelgeving. Hoe willen wij ons hart gestalte geven. Waar is de keuken? Waar is de voeding? Wat hebben we voor grondstoffen? Laten we gaan proeven van de wereld rondom ons. Ik heb daar mijn voeding vandaan gehaald. Ik haal mijn voeding uit mijn omgeving, maar mijn hart ligt nog heel hard bij gestalt. Wat hebben wij te bieden aan de wereld? We focussen ons op uiterlijkheden i.p.v. waar het hart zit, n.l de keuken.

Hilde: Ik volg dit. Maar daarnaast heb ik deze bedenking: ik heb het idee van de VL en NL kamers, die zijn vooral nodig voor de beginnelingen. Mij lijkt het wel dat we de mist in gaan omdat we net zo graag willen verbinden terwijl er sommige stukken misschien niet te verbinden zijn.

Frans: het verbindende element, samen met de maatschappij. We proberen iets helder te maken, we zien natuurlijk het risico van differentiatie, risico op isolatie.

Paul van Beuzekom : als wij onze identiteit willen kennen, moeten we ons kunnen onderscheiden. Je identiteit helder maken, je onderscheiden betekent niet scheiden. Als je met kracht in de differentiatie gaat, kan je gaan staan waarvoor je staat.

Carla: mooi gezegd, tegelijk: we moeten heel waakzaam zijn dat we de verbinding met de buitenwereld blijven zien.

Els: ik woon in een gezin. Wij vormen één gezin, ik heb dochter, twee zoons, die hebben een aparte plek, mogen zichzelf zijn maar zijn toch allemaal mijn kinderen en wij vormen samen één gezin. Hoe kunnen we in een huis samen zijn, en toch differentiëren en verbinden in één verhaal.

Mieke: wat Els zegt, raakt mij. Ik houd van kwaliteit bieden, ik voel me geraakt.

Riane: Ik proef een zekere angst om dingen te splitsen en verbinding te verliezen. Maar wat mij opvalt dat we in onze pogingen van bij elkaar te krijgen, we elkaar dreigen te verliezen. Volgens mij kunnen we in een goede afbakening een meer expliciet verbinden kan volgen. Heldere afbakeningen kunnen net zorgen voor meer verbinding.

Mia: de splitsing VL-NL is in de praktijk al lang zo. Er is de VBEGP waarin een apart bestuur is voor Vlaanderen maar nu verborgen zit in één van de werkgroepen van de NVAGT. Voor veel Nederlanders is al lang onduidelijk wat de VBEGP eigenlijk is. Ik vind het bemoedigend dat we nu écht een plek krijgen onder het dak van de NVAGT. Het voelt als het erkennen van een toestand die er in de praktijk is. Dat gaat over praktische, organisatorische zaken. Ik kom heel graag in de woonkamer.

Nagy: Ik mis een gang die de verschillende afdelingen verbindt. Maakt het gemakkelijker om contact te maken.

Ria: allereerst complimenten aan jullie om dit schema te maken. Ik vind het geweldig dat jullie dit doen en ben er heel enthousiast over.

Lief: in de Vlaamse kamer, heeft een aantal praktische vragen. Wat heeft deze structuur tot gevolg? Waarom zou de certificering niet samen kunnen? Is niet zoveel werk, waarom niet samen? Verder: lidmaatschap: waarom in het Vlaamse huis geen verschillende lidmaatschappen? Hoe organiseren we dit? Hoe zit het met de beslissingsbevoegdheid? Analogie logheid van de Belgische overheden, we zouden het jammer vinden als dat soort traagheid zou ontstaan. Wij zijn bezorgd dat als er een algemeen bestuur is, wie beslist wat? Hoe gaan we ervoor waken dat er niet voor elk ding door iedereen moet worden beslist?

Frans: is dit laatste met Lief eens. Hij is zelf bestuurder geweest bij de EAGT, het kan soms heel log worden.

Lief: om energie te laten stromen, willen we dat vooral niet.

Gerard: per 1 juni is er weer een nieuwe wetgeving gekomen in NL, daar hebben de Vlamingen gewoon echt niets aan.

Paul: ik kom uit de medische sector. La fonction crée l'organe. Bij een vorige structuurwijziging was er initieel ook een groot enthousiasme. Ik ben bang dat het niet gaat over welke structuur, maar over welk engagement neemt iedereen, hoe vullen we dit in?

Frans: ik sluit me daarbij aan. Met structuurverandering komt er niet automatisch een cultuurverandering.

Els: ik was in de beroepsvereniging gegaan voor profilering etc. Ik wil van product naar proces gaan, minder over "in de markt zetten".

Wat ik ook sterk heb bij deze tekst: wij steunen ook heel erg op het netwerk, ik keek naar de KEV en naar Vlaanderen, waar kijk je naar?

Frans: ik ben blij met hoe we nu met elkaar spreken. We zijn er nog lang niet, maar het is wel fijn om op deze constructieve manier met elkaar te spreken.

Ernst: moeten we ons wel aansluiten bij de landelijke wet- en regelgeving? Het is des gestalts dat we ons daarin verdiepen en er vervolgens onze eigen draai aan geven. Zomaar aansluiten is niet onze traditie.

Frans van Griensven (gast): ik ben geen lid maar volg de NVAGT wel al jaren. Ik ben wel nauw betrokken, de vorm wordt precies steeds belangrijker dan de inhoud. Ik kan voor mezelf wel hard maken dat ik op een gestaltwijze binnen de psychiatrie heb kunnen werken, en me niet heb moeten houden aan alle regels. Ik ben het eens met Ernst dat het niet nodig om ons te houden aan de wetgeving. Dan kan je proactief zijn en niet reactief.

Hilde: ik denk dat het vooral ook een stuk gaat over keuzes die wij als leden nog moeten maken. In Vlaanderen zijn er zoveel veranderingen. We komen in een polariteit terecht, waarin we nog de ruimte moeten maken om met de leden te spreken en een keuze te maken.

Guus: de Certificeringskamer, staat onder de Beroepskamer. Het profiel van een lid van de CK, ik vind dit veel te mager, neigt teveel in de richting van aanpassen aan. Het vergt iemand die een kritische houding heeft t.o.v. regels.

Frans geeft aan dat dit uiteraard wel de intentie is. Vanuit de CK voeding voor de vereniging én voor de maatschappij.

Gerard: pleidooi om op 12/11 aanwezig te zijn: er wordt ons dan verteld wat er van ons wordt verwacht én is ruimte om een visie te vormen rond: hoe positioneren wij ons?

Jeroen: geeft aan te willen bijdragen aan het profiel over de KEV.

Antje: ik ga even op zolder staan. Ik probeer aan te sluiten op de discussie. We herhalen ons heel hard. Jullie hebben een huis aangeboden dat mogelijks een oplossing biedt. We krijgen een persoonlijke keuze. Wat mij opvalt in de discussie: wij blijven praten over regels en niet over ons. Er mist iets. Ik sta op zolder want ik denk: ik ben op alle kamers geweest, ik voel me een beetje verloren. Mijn onderbuik zegt: we zijn nog niet waar we moeten zijn, terwijl jullie wel praktisch gezien een escape aanbieden.

Jeroen: ik wil aanvullen aan het verslag van de KEV. We hebben het heel erg over structuur en organisatie. Een mooie gewaarwording is: hoe zijn wij in ons beroep in contact met onze cliënten en de maatschappij/buitenwereld? De manier waarop, dat kan regelgeving zijn, maar daarover met elkaar uitwisselen, open durven zijn, ...

Duidelijk een balans in het contact met elkaar als collega's én in ons contact met onze cliënten

Jan: waar lopen we concreet tegenaan? We hebben nood aan duidelijkheid. Noem mij iets, dan kan ik beter mee spreken.

Lief: wat mij opvalt is dat we vandaag naar hier gekomen zijn met een ontwerp van organisatie. We zeggen heel de tijd, "het moet niet over de structuur gaan". Gestaltprincipes zijn bijna niet te verenigen met organisatieprincipes. Als we enigszins dit model als ruim concept kunnen omarmen, met aanpassingen en dit samen gaan uitwerken, dan zijn we denk ik geslaagd in ons doel.

Marten: willen we hiermee werken, dan zal er commitment moeten zijn. Hoe weten we of er commitment is? Hoe gaan we weten hoe we verder gaan? Hoe gaan we voelen: "hoe ga ik met mijn beroepsvereniging verder?"

Eva: er zit soort probleem in dit model: wat zijn we als vereniging en waar staan we dan voor?

Carla: we moeten vooral nu voort, en niet te lang meer uitweiden. Er zullen altijd haken en ogen zijn.

Frans: kunnen we stemmen, met alle bedenkingen die er zijn? Kunnen we instemmen met dit uitgangspunt? Dan hebben we een beeld van hoe het hier ligt. We willen sowieso een extra bijeenkomst beleggen via zoom, waarbij we niet de hele discussie over doen maar om te kijken hoe het ligt bij de mensen die hier nu niet zijn. Om te checken: hoeveel commitment is er? Hoeveel mensen zijn er mede bereid om hier mee vorm aan te gaan geven? We moeten wél weten: is er draagvlak? Na de pauze willen we vragen: kun je hiermee instemmen als uitgangspunt?

PAUZE

Frans: we gaan over naar het moment dat we jullie vragen of jullie je kunnen scharen achter ons concept als aanzet tot een vernieuwd plan. Stemming bij handopsteking. Kan de ALV instemmen bij dit beleidsvoorstel?

Carla: bedoel je dan dat deze stemming besluitgevend is en dit model niet opnieuw ter discussie komt te staan?

Frans: neen, inderdaad

JA: 18 online

JA: 28

NEEN: niemand

Sjanneke: laten we eens met ideeën komen. Als degenen die hier aanwezig zijn, nu eens écht beginnen met meedenken, dan moeten we niet lui gaan zitten wachten tot wanneer jij mij vraagt.

Frans: neen, we horen heel graag nu dat jij je wilt engageren.

Miriam: deze ochtend was er een heel mooi moment van verbinding. Sluit je bij elkaar aan!

Paul: als het gaat om de nood in de maatschappij kunnen we veel betekenen. Het gaat slecht met de volksgezondheid. Tons en ik gaan bekijken wat wij kunnen doen hierin.

➔ Miriam: sluit je aan bij elkaar wanneer je gezamenlijke ideeën hebt. Het mag écht van onderuit komen.

Frans: Ien kwam op het idee om ontmoetingsavonden te organiseren. Zij organiseerde het samen met enkel anderen en ondertussen zijn er verschillende avonden geweest.

Agendapunt KEV

De KEV heeft als kernopdracht om vanuit het ethische fundament van ons werk, de ethische code te creëren. Daarin is het aan de therapeut om dit te vertalen/implementeren.

Tegelijkertijd willen we daar ook uit leren en is het voor ons allemaal belangrijk om ook te leren vanuit de professionele standaard: dat leeraspect is dus heel belangrijk omdat we als KEV de afgelopen zes jaar merken dat we te weinig de ervaringen delen met elkaar. Als het gaat over regelgeving in NL is het belangrijk dat we samen nadenken over wat we daarin juist vinden en hoe we ons daartoe verhouden met het oog op ons clientcontact. Die dialoog moeten we meer activeren en dat kan de KEV niet alleen dus we willen jullie daar nadrukkelijk toe uitnodigen. We willen zoeken om op volgende ALV hier ruimte voor te maken

Vraag rond schorsing van twee collega's

- Duidelijke afspraak om dit in de openbaarheid te brengen, heeft voor collega in kwestie natuurlijk grote impact.
- Krijgt de collega in kwestie ook support?
- Hoe hebben jullie als KEV hiermee omgegaan want ik kan me de schroom en aarzeling voorstellen.
- Antwoord: het komt enkel in het jaarverslag en in de notulen dus we willen het publiceren tot een minimum te beperken wegens schandpaal-gegeven niet te willen uitvergroten.
- Als de schorsing ten einde komt en de collega herintreedt: ik voel verantwoordelijkheid rond hoe deze collega terug de plek kan krijgen: we hebben als vereniging hierin mee te kijken naar support en zoeken naar mogelijke ondersteuning in het terug innemen van de plek. Hebben we hier als vereniging niet een bepaalde verantwoordelijkheid in op te nemen?

- Schorsing = uitgesproken door kamer van klachtbehandeling of beroep, betekent om een bepaalde periode geschorst te worden in lidmaatschap van de vereniging en alles wat daar dan bij hoort.
- Jack van Liesdonk: aan een schorsing gaat een heel proces vooraf. Verantwoordelijkheid bij terugkomst is inderdaad zinvol: hoe kunnen we de relatie herstellen. Hiervoor is inspanning van beide kanten nodig: lid en vereniging. Voor zover ik me in deze zaken verdiept heb: is elke schorsing het einde van een lang proces en is er al heel veel aan vooraf gegaan. Handreiking hoort daar ook bij. Als er uiteindelijk geen bereidheid is tot contactherstel van het lid, is het niet aan de vereniging.
- Jeroen: we hebben zeker wel inspanningen gedaan om hierin te bewegen naar het lid in kwestie toe.
- In het blad "De psycholoog" van het NIP wordt regelmatig gepubliceerd over schorsing en lopende klachten maar dit gebeurt daarin altijd anoniem. Ben dus wel wat verrast dat jullie MET naam publiceren.
- Jeroen: hoe organiseren we de dialoog als het gaat over schorsing of andere zaken.
- Vertrouwenspersoon voor therapeut is bij ons al aanwezig.
- Riane: ik voel me ongemakkelijk en triestig bij dit onderwerp. Als ik geen naam en geen verhaal weet, ...is het juridisch en administratief nodig dat er namen staan. Ik wil het liever niet weten. Is er een andere manier om dit kenbaar te maken bv. kenbaar dat iemand geen lid meer is van de NVAGT, zonder meer.

- Er zijn twee kanten: enerzijds alle inspanningen die er vanuit de KEV worden gedaan om de collega tegemoet te komen, anderzijds de nood aan duidelijkheid voor de studenten of cliënten die hier in begeleiding zijn. Het blijft een zeer penibele zaak.
- Ernst: SCAG (geschilleninstantie vanuit de overheid) wordt ervaren als zeer juridisch. Wens was ooit om eigen geschillencommissie op te richten, ook om te laten zien : “ we zijn niet tegen alle regels maar geven er onze eigen invulling aan en kunnen hierin inspirerend zijn.”
- Jeroen: we hebben onderzoek gedaan naar oprichten van geschillencommissie. Hier is toch wel wat voor nodig
  - o Beroepscommissie
  - o Consumentenorganisatie via VBS
  - o Hebben we daar draagkracht en draagvlak voor? Daar hebben we nog geen zicht op: die vraag leggen we bij jullie. Delen jullie die urgentie?

STEMMING KANDIDATEN

- Petra Bouwman telt zich kort voor (Zie CV) en stelt zich kandidaat voor de Kamer van Beroep.
- Stemming over personen dient schriftelijk te gebeuren
- Zoektocht naar twee nieuwe bestuursleden
  - o Penningmeesterschap (opvolging van financiële handelingen vanuit MOS)
  - o Algemeen bestuurslid

Robert de Vos (niet geregistreerd maar wel belangstellend lid) wil penningmeester worden.

Oproep via mail doorsturen voor vervanging van Sanne. Meer info is mogelijk via Els.

Oproep Vlaams bestuurslid op ALV VBEGP van 21 oktober

RESULTAAT STEMMING

- Robert de vos als penningmeester ter vervanging van Miriam Van Dieren: 41
- Petra Bouwman als nieuw lid van de beroepskamer van de KEV: 40

Geen onthoudingen, geen tegenstemmen

Voor de congrescommissie melden zich aan:

- Marten
- Carla
- Jack

Congres plan 2024 NVAGT, EAGT 2023 Madrid

Akkoord voor congres 2024!!